

Zolang
er
leven
is,
is
er
hoop.

Marcus Tullius Cicero

'veel te laat heb ik Jou liefgehad'

met de voet op de gaspedaal

Er was 'corona', met afstandsleren en nog zoveel meer... Totaal anders dan ooit voorheen, waren we toch -vaak via de digitale snelweg verbonden,-letterlijk en figuurlijk een schooljaar lang 'onderweg'. In deze tijd leven we als het ware voortdurend met onze voet op het gaspedaal. Dat verwoest onze geestelijke gezondheid, onze spirituele gezondheid en onze lichamelijke gezondheid. We leven in tijden waar 'rust' steeds meer onder druk komt te staan. Onze samenleving is letterlijk rusteloos geworden. Alles moet onmiddellijk kunnen, vierentwintig uur op vierentwintig, 7 op 7. De virtuele wereld holt door, de stroom van berichten via allerlei soorten media houdt niet op. Er is het continu ge-ping van smartphones rondom ons, omdat mails of sociale mediaberichtjes onze aandacht proberen op te eisen. Er wordt ons maar moeizaam rust meer gegund, we hebben nauwelijks het ene bericht verwerkt, of daar is het volgende al. Deadlines worden steeds strikter, want alles moet sneller, beter en efficiënter. Routine neemt ons zo vaak in haar macht.

vrij' zijn 'ván' om 'vrij' te worden 'vóór'

Vakantie biedt ons de gelegenheid om 'andere paden te bewandelen'. Om tot rust en ontspanning te komen. Om ons opnieuw 'meester' van de tijd te voelen en niet louter slaaf. Loskomen van die hectische gedrevenheid die ons zo vaak weet op te jagen om rond te komen met wat nu eenmaal moet of wat we onszelf hebben opgelegd. Voor mij betekent vakantie 'vrij' zijn 'ván' om 'vrij' te worden 'vóór'. Vrij zijn 'van' een dagelijks vast patroonritme, verplichtingen en soms uitputtende opdrachten, om vrij te worden 'vóór'. Voor wát? Om vrij te zijn voor mezélf. Vrij zijn ook voor wie en wat mij 'ten diepste' beroert én ontroert. Dan wordt de sturing van de tijd anders. Tijd komt vrij om te 'zijn' in plaats van alleen maar om te 'doen'. In plaats van (verplicht) te leven op het ritme van anderen, leven we in ons eigen ritme. Vakantie kan niet herleid worden tot een middel. Uitrusten om daarna hard te werken. Vakantie is een doel op zich. Daarna beter kunnen werken is een gevolg, geen finaliteit.

typisch menselijke gebruiken niet verliezen

Wij mensen met ons druk geprogrammeerd leven, we zijn immers geen machines. Wij mogen onze typisch menselijke gebaren en gebruiken nooit verliezen. Genieten is één daarvan! Of schoonheid bewonderen, en dit op zoveel vlakken. Zelfs Augustinus wist het al: *"Schoonheid, veel te laat heb ik Jou liefgehad."* En tot slot: ook God neemt vakantie. Misschien gaat Hij wel gewoon-verder-mee-op-stap met jou? Of ontdek je ook Hem (op)nieuw? Durf het aan ook Hem te ont-moeten op je vakantie-wegen. Hij is immers 'zo menselijk in ons midden'. Dat te mogen ervaren doet Go(e)d.

Ik wens je een h(H)eerlijke tijd toe. Relax en geniet!

for the beauty

For the beauty of the earth,
for the beauty of the skies,
for the love which from our birth
over and around us lies,
lord of all, to thee we raise
this our grateful hymn of praise.

For the beauty of each hour
of the day and of the night,
hill and vale, and tree and flower,
sun and moon and stars of light,
lord of all, to thee we raise
this our grateful hymn of praise.

For the joy of human love,
brother, sister, parent, child,
friends on earth, and friends above,
pleasures pure and undefiled,
lord of all, to thee we raise
this our grateful hymn of praise.

For each perfect gift of thine,
to our race so freely given,
graces human and divine,
flowers of earth and buds of heaven,
lord of all, to thee we raise
this our grateful hymn of praise.

For thy Church which evermore
lifteth holy hands above,
offering up on every shore
her pure sacrifice of love,
lord of all, to thee we raise
this our grateful hymn of praise.

John Rutter

<https://www.youtube.com/watch?v=QR7XGDep5mk>

God,
Wij bidden U
dat vakantie voor ons mag zijn :
een boodschapper van fijne dingen,
een stem die blijvend roept,
een geur die onbevangen ruikt,
een smaak met een geliefd aroma;
maar bovenal hoop, geloof en liefde die nimmer verflauwen.

De uittocht uit Egypte is het verhaal uit het boek Exodus in de Hebreeuwse Bijbel. **Exodus betekent 'uittocht'**. Hierin wordt verhaald hoe de Israëlitische slaven onder leiding van Mozes uit Egypte ontkwamen. Aan deze uittocht gingen de tien plagen van Egypte vooraf. Mozes zou volgens de Hebreeuwse Bijbel door middel van de kracht van God de Schelfzee in tweeën hebben gedeeld en zo een doortocht hebben geschapen voor het Israëlitische volk naar de vrijheid. De eindbestemming was Kanaän dat als het door God Beloofde Land werd aangeduid. Toen het volk bijna op de plaats van bestemming was aangekomen, begon het bezwaren aan te voeren tegen de inneming van Kanaän op grond waarvan God hen als straf veertig jaar lang door de Sinaiwoestijn liet trekken alvorens zij een tweede poging mochten wagen Kanaän te veroveren. Hun leider was al die tijd Mozes. Uiteindelijk betraden zij het land onder aanvoering van zijn opvolger Jozua. De uittocht uit Egypte wordt in het jodendom elk jaar feestelijk herdacht met het feest van Pesach dat in het voorjaar valt.

Exodus is dan ook een mooie benaming voor een viering bij het einde van een schooljaar. Uittocht uit wat voorbij is. Niet om zomaar „te vergeten“; maar om duurzaam en dankbaar „te bewaren“ in de beste kamer van het hart en ons geheugen. Leraren, opvoeders, directies en alle schoolactoren: ze zijn als de figuur van Mozes doorheen het schooljaar. Telkens opnieuw maken ze doortocht „door het land van kennen en kunnen/van zijn en beleven“ en bezitten ze de beroepsprofessionaliteit om kinderen en jongeren te vormen, terwijl ze ook zichzelf steeds bijscholen. Elke Mozes geeft vervolgens ook door aan een nieuwe Jozua die na hem/haar komt. Voorwaar niet altijd een makkelijke tocht, al zeker niet te midden van zoveel vernieuwing en herstructurering, zo nu en dan wel een „woestijnervaring“ geteisterd met menige ‘plaag of bezwaar’; maar steeds met „Kanaän voor ogen“!

God,
liefhebbende Vader
en sterk makende Moeder,
op dit moment van exodus
vlak voor de sabbat van juli en augustus

willen wij u vragen
ons hart te keren naar genieten
en de zalige kant van leven.

Wij danken elkaar om 10 maanden
samen op weg te gaan.

Wij weten dat uw trouwe zegen altijd op ons rust
en op allen die zoeken
naar waarheid en liefde,
en naar recht en vrede voor de hele wereld,
vanuit welke inspiratie ze ook leven en lieven.
Schenk ons die zegen
en help ons die te ontvangen
en nooit meer kwijt te raken.

vakantie

Kome de tijd waarin niets moet.
En de oeroude zaligheid daarvan.
Geen haast.
Geen plan.
Geen inpakken en wegwezen.
Maar alles laten liggen waar het ligt.
Een tijd die ruimte biedt om te zeggen:
ik speel even niet mee.
Ik ga ergens in een hoekje zitten,
om op een korenhalm te zuigen.
En geen gedreun meer of gedraaf.
Gewoonweg proeven van een weergaloze rust,
waarin je het gras kunt horen groeien.
En kijken, zoals een kind kan kijken.
Met een hoofd vol vragen waarop het antwoord echter overbodig is.
Omzien naar wat je in jaren niet meer hebt gezien.
Naar een kever op een stengel en naar wat voorbijkomt.
Of in goed gezelschap aanmeren op een terrasje,
vanwaar je onschuldig gewriemel van mensen kunt gadeslaan.
Zulke momenten om met al je zintuigen te genieten
van dat onverstoorbaar hier en nergens anders moeten zijn, zoals de koeien doen,
die traag de tijd herkauwen in de weelderige luwte van een boom.
Vakantie is bedoeld om ons eraan te herinneren waarvoor we leven.
'Om schoonheid te ontdekken', volgens Gibrán.
Het enige essentiële.
Want al het andere is slechts 'een vorm van wachten'.
Voor wie verstillings zoekt. Impressies en gedachten, Averbode | Forte, p.14

Meten is weten,
zegt men.

Al het waardevolle
kan worden berekend,
denkt men dus.

Dan zou geluk
bepaald worden
door de dikte
van je portemonnee
en het stijgen
van je beurskoersen.

Dat is niet zo,
weten mensen wel.

Toch hebben ze
de neiging om
kwaliteit te verwarren
met kwantiteit.

Ook op vakantie:
4.000 km gereden
of 10.000 km gevlogen!

Ja, dat kan tellen
om te vertellen althans,
maar niet om bij je geluk
op te tellen.

De kwaliteit van vakantie
wordt niet bepaald
door de afstand die je aflegt,
maar door de afstand
die je neemt:
van zorg en werk
en misschien nog wel
het meest van
'willen meten'.

Vakantie is
geen kilometerteller
maar een kompas
dat je richt op
je innerlijke rust.
Mark Van de Voorde